

om vurdering af landets faste ejendomme m. fl. lovforslag, udtalte *finansministeren*, at han allerede under folketingets åbningsdebat havde givet udtryk for sit og regeringens syn på de i dette forslag til folketingsbeslutning omhandlede problemer. Han fandt det således rimeligt ved fremsættelsen af forslaget til udskrivningslov for skatteåret 1957-58 at foreslå en *ajourføring af grænsen for formueskattepligtens indtræden*.

Hvad angik kravene om fremsættelse af lovforslag om ændringer i de gældende bestemmelser vedrørende ejendomsbeskatningen til staten og kommunerne, anførte ministeren videre, at regeringen havde tilkendegivet, hvorledes den mente der burde reageres på de højere ejendomsskyldvurderinger, ved at fremsætte forslag til lov om ændring i lov nr. 179 af 23. juni 1956 om vurdering af landets faste ejendomme og forslag til lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Vedrørende reglerne for fastsættelse af *formuegrænserne for medlemskab i sygekasserne* oplyste ministeren, at man i socialministeriet allerede var i gang med overvejelser angående dette spørgsmål.

Angående den i forslaget foreslåede opfordring til ministeren om at henstille til ligningsrådet, at niveauet for den fremtidige *beregning af lejeindtægten af bolig i eget enfamilielhus* fastlægges således, at det ikke hæves mere, end at det gennemsnitligt kommer til at svare til stigningen i henhold til den til enhver tid gældende leje-lovgivning, erklærede *finansministeren*, at i det omfang, hvori der kunne tages dette hensyn inden for den bestående lovgivning, havde han ikke noget imod at foretage en sådan henstilling til ligningsrådet.

Holger Eriksen (S) var stærkt kritisk indstillet over for forslagets enkelte punkter og fandt ikke, at der var ret meget positivt at hente deri.

Thorvil Kristensen (V) fremhævede, at man ved dette forslag søgte på et bredere grundlag at modvirke den nye ejendomsskyldvurderings indvirken på ejendomsbeskatningen. I modsætning hertil søgte regeringen ved sine forslag alene at begrænse modforanstaltningerne til at gælde for vurderingens virkninger på bygningskat-terne, hvorved der især for amts- og sognekommunernes vedkom-mende ville ske en overvæltning på grundværdibeskatningen, hvilket man måtte finde principielt urigtigt.

Jørgen Jørgensen (Ullerup) (KF) udtalte:

„Det afgørende for os er, at i en situation, hvor vi beskæftiger os med en omfattende ændring af landets skatteteknik, af beskatningen til stat og kommune af fast ejendom, er det forkert at lade en på tidspunktet tilfældig handling, nemlig vurderingen til ejendomsskyld, spille en aldeles afgørende rolle, således at værdierne forskubbes på en måde, som det ikke ville have været tilfældet, hvis denne vurdering ikke netop da var kommet ind i billedet. Det, vi